

Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202), art. 11 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 12 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190) i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 10 kwietnia 1989 r. w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. Nr 23, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przebywające w domu pomocy społecznej, w domu dziecka lub w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej, zapewniających całkowitą opiekę nad dzieckiem, jeżeli pracownik nie ponosi choćby w części kosztów utrzymania dziecka”;

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osiągające dochody w kwocie wyższej od najniższej emerytury”;

— pkt 6 skreśla się;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w razie osiągnięcia przez dziecko wynagrodzenia za pracę podjętą na okres ferii letnich i zimowych”;

2) w § 8 w ust. 1

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osiągającego dochody w kwocie wyższej od najniższej emerytury”;

b) pkt 4 skreśla się;

3) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Zasiłek rodzinny na każdą uprawnioną osobę przysługuje w wysokości 60.000 zł miesięcznie, z zastrzeżeniem § 11.

2. Począwszy od trzeciego miesiąca kalendarzowego każdego kwartału zasiłek rodzinny, z zastrzeżeniem § 11, przysługuje na każdą upraw-

nioną osobę w wysokości nie niższej niż 8% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym, ustalonego na podstawie przepisów określających wysokość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Stawkę zasiłku rodzinnego przypadającą do wypłaty zaokrągla się do pełnego tysiąca w górę.”;

4) w § 11 wyrazy „pełnych stu złotych” zastępuje się wyrazami „pełnego tysiąca”;

5) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na dziecko wymagające ze względu na stan zdrowia zwiększonego spożycia mięsa przysługujący zasiłek rodzinny zwiększa się o dodatkową kwotę w wysokości 50% zasiłku rodzinnego.”;

6) w § 32:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych i pielęgnacyjnych”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zasiłki z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej oraz z Funduszu Pracy”;

c) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) dochód z tytułu pracy w rolnictwie nie uspołecznionym, ustalony w trybie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443).”

§ 2. Kwoty zasiłków rodzinnych ustalone w niniejszym rozporządzeniu obejmują dodatki z tytułu wzrostu cen, określone w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187, Nr 30, poz. 230 i Nr 35, poz. 273), z tym że zasiłki rodzinne za styczeń 1990 r. wypłaca się niezależnie od wypłaconych za ten miesiąc dodatków z tytułu wzrostu cen.

§ 3. Dodatki rodzinne do emerytur i rent w wysokości określonej w niniejszym rozporządzeniu wypłaca się poczynając od dnia 1 marca 1990 r., z wyrównaniem za okres od dnia 1 stycznia 1990 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

14

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 grudnia 1989 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg i przechowywania aktów notarialnych w państwowych biurach notarialnych.

Na podstawie art. 77 oraz w związku z art. 9 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 33, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe biura notarialne prowadzą według ustalonych wzorów następujące księgi notarialne:

- 1) repertorium A,
- 2) repertorium P,
- 3) repertorium Ns,

- 4) księgę depozytową,
- 5) dziennik przesyłanych dokumentów,
- 6) dziennik korespondencyjny,
- 7) skorowidze alfabetyczno-numerowe.

2. Liczbę kart w księgach wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 poświadczają na ostatniej stronie księgi dyrektor państwowego biura notarialnego lub kierownik oddziału tego biura.

3. Poza księgami, o których mowa w ust. 1, państwowe biura notarialne prowadzą księgi i wykazy, których obowiązkiem prowadzenia wynika z przepisów szczególnych.

§ 2. Do repertorium A wpisuje się w porządku chronologicznym wszystkie czynności notarialne, z wyłączeniem tych, od których opłatę pobrano znakami opłaty notarialnej, i z wyłączeniem czynności w postępowaniu spadkowym oraz protestów. O wydaniu odpisu lub wyciągu sporządza się adnotację w rubryce „uwagi” pod numerem repertorium, pod którym oryginał aktu notarialnego został zapisany.

§ 3. Do repertorium P wpisuje się dokumenty oddane do protestu państwowemu biurze notarialnemu.

§ 4. W repertorium A rubryki dotyczące pobranych należności podsumowuje się codziennie, a także miesięcznie. Obowiązek miesięcznego sumowania rubryk odnosi się również do repertorium P. Pod podsumowaniem należy wyszczególniać wszystkie wpłacone do właściwego organu finansowego kwoty z powołaniem się na odpowiednie pokwitowanie.

§ 5. Do repertorium Ns wpisuje się czynności w postępowaniu spadkowym, należące do właściwości państwowego biura notarialnego.

§ 6. 1. Do dziennika przesyłanych dokumentów wpisuje się wnioski i pisma przesyłane z urzędu sądom i innym organom państwowym.

2. Inne pisma, zarówno wysyłane, jak i wpływające, dotyczące podstawowej działalności państwowych biur notarialnych, wpisuje się do dziennika korespondencyjnego.

§ 7. Dla czynności wpisanych do repertorium A prowadzi się odrębny skorowidz alfabetyczno-numerowy.

§ 8. 1. Repertoria i inne księgi notarialne prowadzi się według rocznych okresów kalendarzowych. Nie dotyczy to księgi depozytowej, dziennika przesyłanych dokumentów oraz dziennika korespondencyjnego.

2. Księgi powinny być oprawione, a strony w nich ponumerowane.

3. Omyłkowe wpisy w księgach notarialnych poprawia się przez przekreślenie błędnej treści czerwonym kolorem

w sposób umożliwiający jej odczytanie i przez wpisanie właściwej treści. Dokonane poprawki opatruje się datą i podpisem osoby, która czynności dokonała.

§ 9. W zakresie techniki pracy biurowej państwowych biur notarialnych dla ewidencjonowania informacji zamieszczanych w księgach notarialnych mogą być wykorzystywane systemy informacji komputerowej na zasadach przyjętych w przepisach o księgach wieczystych i hipotece.

§ 10. 1. Oryginały aktów notarialnych i protokołów po upływie każdego roku są oprawiane w porządku chronologicznym w jeden lub kilka tomów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przechowywania odpisów protestów.

§ 11. Oryginały aktów notarialnych, księgi notarialne i odpisy protestów przechowuje się w państwowym biurze notarialnym.

§ 12. Oddziały państwowych biur notarialnych nie prowadzące ksiąg wieczystych przechowują oryginały aktów notarialnych, księgi notarialne i odpisy protestów z okresu ostatnich sześciu lat, a następnie przekazują je do archiwum ksiąg wieczystych właściwego państwowego biura notarialnego.

§ 13. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczące państwowych biur notarialnych stosuje się odpowiednio do indywidualnych kancelarii notarialnych.

2. Indywidualne kancelarie notarialne przechowują oryginały aktów notarialnych, księgi notarialne i odpisy protestów z okresu ostatnich sześciu lat, a następnie przekazują je do archiwum ksiąg wieczystych państwowego biura notarialnego wskazanego przez prezesa sądu wojewódzkiego, w którego okręgu kancelaria ma swoją siedzibę.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1955 r. o prowadzeniu ksiąg i przechowywaniu akt notarialnych (Dz. U. Nr 17, poz. 101 i z 1979 r. Nr 3, poz. 11).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 grudnia 1989 r.

w sprawie warunków przyjęcia na stanowisko radcy i sekretarza notarialnego oraz w sprawie organizacji praktyki i egzaminu na stanowisko sekretarza notarialnego.

Na podstawie art. 40 § 3 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 33, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na stanowisko radcy notarialnego może być mianowany pracownik posiadający wyższe wykształcenie prawnicze i co najmniej trzyletnią praktykę na stanowisku sekretarza notarialnego.

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych na stanowisko radcy notarialnego może być mianowany pracownik posiadający co najmniej wykształcenie średnie i pięcioletnią praktykę na stanowisku sekretarza notarialnego.

§ 2. 1. Na stanowisko sekretarza notarialnego może być mianowany ten, kto:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) ukończył 18 lat i ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) posiada co najmniej średnie wykształcenie,
- 4) odbył praktykę i złożył egzamin sekretarski.

2. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy osób, które ukończyły aplikację notarialną i złożyły egzamin notarialny.

§ 3. 1. Praktykę sekretarską odbywa się na stanowisku pomocnika sekretarza notarialnego. Praktyka ta trwa